

til Befolkningens Tænkemaade samt Evne til at omgaas den. Der stilles saaledes betydelige Krav til Fuldmægtigenes Kvalifikationer, og det er derfor ogsaa af den største Betydning, at de økonomiske Vilkaar bliver saaledes, at Stillingerne søges af de bedst kvalificerede, og at Fuldmægtigene ikke som Følge af økonomiske Vanskeligheder kommer i det Afhængighedsforhold til Befolkningen, som man ved Begrænsningen af Adgangen til Ekstrafortjeneste netop har søgt at forhindre.

Fuldmægtigenes Avancementsmuligheder er for Tiden lidet gunstige, idet de tidligst kan vente at blive udnævnt til Dommere i en Alder af ca. 50 Aar. Dette Forhold i Forbindelse med de trykkede økonomiske Kaar har derfor, som af Dommerforeningen fremhævet, medført, at en Række Dommerfuldmægtige i de senere Aar er søgt over i andre Erhverv, der byder dem bedre Lønninger og mere tillokkende Fremtidsudsigter. Justitsministeriet har med Betænkelighed konstateret dette Forhold, særlig fordi det som Regel vil være de bedst kvalificerede Fuldmægtige, der forlader Statstjenesten, ligesom Fuldmægtigstandens ringe Kaar har givet Anledning til at befrygte, at det vil vise sig umuligt eller dog særdeles vanskeligt at faa kvalificerede Aspiranter til Dommerfuldmægtigstillingerne.

De anførte Betragtninger taler med Styrke for at tage Spørgsmaalet om en almindelig Reform af Dommerfuldmægtigenes Lønninger op til Overvejelse, idet det er Justitsministeriets Opfattelse, at Dommerfuldmægtigene er væsentligt lavere placerede i lønningsmæssig Henseende end forsvarligt. Justitsministeriet mener imidlertid under Hensyn til den ekstraordinære Situation ikke paa indeværende Tidspunkt at burde stille Forslag i saa Henseende, men anser det paa den anden Side for overordentlig ønskeligt, om man ad den af Fuldmægtigforeningen foreslaaede Vej kunde hidføre en Forbedring af Lønforholdene for Første- og Enefuldmægtigene, idet disse, som af Foreningen anført, udfører et særlig kvalificeret Arbejde, dels derved, at de fører et almindeligt Tilsyn med Kontorets Arbejde, og dels derved, at de hyppigt maa træde i Dommerens Sted.

Justitsministeriet mener imidlertid ikke at kunne anbefale, at Tillægget fastsættes til 1 200 Kr. aarlig. Dette vilde nemlig medføre, at en Fuldmægtig af 1ste Grad paa højeste Lønning, der i Grundløn og Alderstillæg nu oppebærer 7 500 Kr., vilde blive lønnet væsentlig højere end Begyndelseslønnen for et Dommerembede af 2den Grad (7 800 Kr.) og paa Højde med Begyndelseslønnen for et Dommerembede af 1ste Grad (8 700 Kr.). Justitsministeriet kan derimod anbefale, at der ydes et Tillæg paa 600 Kr. aarlig. De ældste Dommerfuldmægtige af 1ste Grad vil ganske vist derved i Grundløn og Alderstillæg + det heromhandlede Tillæg oppebære 8 100 Kr. aarlig, hvilket overstiger Grundlønnen for et Dommerembede af 2den Grad, men herved bemærkes, at Dommernes Andel i Vederlaget for Bekræftelse af Genparter af tinglyste Dokumenter altid vil overstige den nævnte Difference.

Det bemærkes, at det paagældende Tillæg vil tilkomme 102 Dommerfuldmægtige, saaledes at den aarlige Udgift for Statskassen vil andrage 61 200 Kr.

Finansministeriet har under 14. Januar 1943 efter Omstændighederne tiltraadt, at der ved Tekstanmærkning til Finanslov eller Tillægsbevillingslov søges tilvejebragt Hjemmel til at yde de omhandlede Bestillingstillæg.

Under Henvisning til det anførte skal man herved anmode det ærede Udvalg om ved 3die Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1943—44 at stille følgende Ændringsforslag:

Til § 19 II. F. 1. a. Lønninger.

Summen forhøjes med ..... 61 200 Kr.

Til Tekstanmærkning til § 19:

Som ny Tekstanmærkning sættes:

Nyt Nummer ad II. F. 1. a.

Der tillægges de Dommerfuldmægtige, der gør Tjeneste som Første- eller Enefuldmægtige ved Underrettsdommerembederne uden for København, et ikke-pensionsgivende Bestillingstillæg paa 600 Kr. aarlig fra den 1. April 1943 at regne.

E. THUNE JACOBSEN.